

MAFRA, a. s.
Karla Engliše 519/11
150 00 Praha 5

V Litoměřicích dne 30.9.2015

Žadatel: **Ing. Pavel Kouda**
nar. 27. června 1959
trvale bytem: Most, V Sadech 3328

Právně zastoupen: JUDr. Vencislavem Sabotinovem, advokátem, ČAK 11990,
jako společníkem společnosti Advokátní kancelář Sabotinov & Sabotinoва,
s.r.o., IČ: 287 42 826, se sídlem Litoměřice, Mrázova 9

Vydavatel: **MAFRA, a.s.**
IČ: 45313351,
se sídlem Karla Engliše 519/11, 150 00 Praha 5
zapsaná v obchodním rejstříku vedeném Městským soudem v Praze v oddílu
B, vložka číslo 1328

**Uplatnění práva na odpověď podle ustanovení § 10 zákona č. 46/2000 Sb., tiskový zákon,
v platném znění**

Jednou
Doporučeně
Příloha - plná moc advokáta

Advokátní kancelář Sabotinov & Sabotinoва, s.r.o.

Společníci:
JUDr. Vencislav Sabotinov
Evidenční číslo ČAK: 11990
E-mail: sabotinov@aksab.cz

JUDr. Lucie Sabotinoва
Evidenční číslo ČAK: 11991
E-mail: sabotinoва@aksab.cz

Vedoucí kanceláře:
Jolana Malá
Tel./fax: 416 531 803
E-mail: info@aksab.cz

Sídlo:
Mrázova 845/9
412 01 Litoměřice

IČ: 28742826
DIČ: CZ28742826
Web: www.aksab.cz

I.

Vydavatel je vydavatelem deníku Mladá fronta DNES (dále jen „deník“) a jako takový je ve smyslu ustanovení § 4 zákona č. 46/2000 Sb., tiskový zákon, v platném znění, odpovědný za jeho obsah.

Dne 25.9.2015 byl na straně 14 deníku v rámci vydání pro region Severní Čechy uveřejněn článek s názvem „**NEJvětší kriminální případy v kraji**“ (dále jen „článek“), v němž je obsažena část uvozená nadpisem „**NEJvětší finanční škoda**“. V této části jsou podávána skutková tvrzení vztahující se k trestní kauze, v jejímž rámci je trestně stíhán i žadatel. Skutková tvrzení uvedená v této části zmiňovaného článku jsou nepravdivá, neúplná, nepřesná a zavádějící.

Zařazení skutkových tvrzení o trestním stíhání žadatele mezi již pravomocně ukončené případy trestního stíhání (s výjimkou jednoho, kterým je případ zdravotní sestry z Rumburka Věry Marešové) podle názoru žadatele porušuje základní zásadu trestního procesu a i jeho základní lidské právo garantované Listinou základních práv a svobod, a sice presumpci neviny. To navíc podpořeno i tím, že článek je doprovázen mimo jiné fotografiemi osob, jichž se týká a které byly pravomocně uznány vinnými ze spáchání uvedených trestných činů (opět s výjimkou jediné osoby, a tou je zdravotní sestra z Rumburka Věra Marešová, jejíž fotografie článek nedoprovází – v této souvislosti je nutno podotknout, že tato je spolu s žadatelem jedinou z osob, o jejichž trestním stíhání článek pojednává, jejíž trestní stíhání nebylo dosud pravomocně skončeno), což opět vyvolává dojem, že je nepochybné, že žadatel spáchal trestný čin, pro nějž je proti němu vedeno trestní stíhání.

Dle názoru žadatele jsou skutková tvrzení uveřejněná v článku v části nazvané „NEJvětší finanční škoda“ v souhrnu s uveřejněním fotografie žadatele způsobilá zasáhnout do jeho práva na ochranu cti a lidské důstojnosti, tedy se dotýkají jeho cti a důstojnosti.

Podle ustanovení § 10 odst. 1 zákona č. 46/2000 Sb., tiskový zákon, v platném znění „*Jestliže bylo v periodickém tisku uveřejněno sdělení obsahující skutkové tvrzení, které se **dotýká cti, důstojnosti nebo soukromí určité fyzické osoby, anebo jména nebo dobré pověsti určité právnické osoby, má tato osoba právo požadovat na vydavateli uveřejnění odpovědi. Vydavatel je povinen na žádost této osoby odpověď uveřejnit***“.

Jak vyplývá ze shora citovaného ustanovení zákona č. 46/2000 Sb., tiskový zákon, v platném znění, je právo na odpověď možno uplatňovat pouze ve vztahu k nepravdivým, neúplným či zavádějícím skutkovým tvrzením, která se dotýkají cti, důstojnosti nebo soukromí fyzické osoby. Z tohoto důvodu je tedy právo na odpověď uplatňováno jen ve vztahu k níže citovaným skutkovým tvrzením. V této souvislosti však žadatel uvádí, že to v žádném případě neznamená, že s ostatními informacemi uveřejněnými v části článku nazvané „NEJvětší finanční škoda“ souhlasí a s článkem jako celkem a informacemi v něm uvedenými se ztotožňuje.

II.

V části článku nazvané „NEJvětší finanční škoda“ jsou uvedena zejména následující nepravdivá, neúplná nebo zavádějící tvrzení:

1. „NEJvětší **finanční škoda**“ a dále „*Údajná škoda je obrovská*“

Citované skutkové tvrzení je zcela nepravdivé. Pisatel článku v rámci uvedeného skutkového tvrzení neuvádí pravdivý aktuální stav věci. Jak vyplynulo z dosavadního průběhu hlavního líčení,

jednáním žadatele popsaným v obžalobě nebyla žadatelem způsobena žádná škoda ve smyslu platné právní úpravy. Toto vyplývá i ze stanoviska samotného státního zástupce. **Dozorující státní zástupce Mgr. Jan totiž k jednoznačnému dotazu obhájce žadatele (v rámci veřejného hlavního líčení konaného dne 9.9.2015) o tom, zda je správné konstatování, že „Z obžaloby nevyplývá nic v tom směru, že by státní zástupce tu škodu tzv. zažaloval a že by přičítal vznik škody konkrétní osobě a ke konkrétnímu skutku.“ jednoznačně odpověděl: „S hodnocením obžaloby obhájcem v tomto směru souhlasím.“. Je tedy jednoznačné, že o způsobené finanční škodě v rámci předmětného trestního řízení vůbec nelze mluvit, a to ani jako o škodě „údajné“ – jednoduše proto, že i z pohledu dozorujícího státního zástupce je jednoznačné, že žádná faktická škoda způsobena nebyla.**

Ve věci je tak jednoznačné, že pisatel článku vycházel z neúplných či zkreslených informací, evidentně bez znalosti aktuálního děje v rámci předmětného trestního řízení. Žadatel si je vědom toho, že ona tvrzená „největší finanční škoda“ může být zajisté lákadlem pro čtenáře (obzvláště se zařazením žadatele do stejné „skupiny“ společně s „největším loupežníkem“...), nicméně toto nemůže být činěno na úkor ústavou garantovaných práv žadatele, a to tím, že bude vydán článek obsahující skutková tvrzení, která jsou v rozporu s objektivním stavem předmětného řízení.

V této souvislosti je možno analogicky odkázat na judikaturu Ústavního soud České republiky (například náleží Ústavního soudu České republiky sp. zn. II. ÚS 577/13, z něhož vyplývá, že je nepřípustné, aby i v rámci užití novinářské zkratky jako určitého zjednodušení popisu určité situace ze způsobu jejího použití byla, byť nepřímo, konstatována vina osoby trestně stíhané, byť tato dosud nebyla pravomocně odsouzena a je na ni tedy třeba hledět jako na osobu nevinnou). Z citovaných tvrzení, byť nepřímo, vyplývá, že žadatel v rámci předmětné trestní kauzy způsobil „obrovskou“ škodu, která je vyčíslována s odkazem na vyčíslení provedené Ministerstvem financí ČR, Ústeckým kraje a Úřadem ROP Severozápad.

2. *„Evropská komise na čas zastavila přísun peněz do Ústeckého kraje a nařídila, aby kraj naopak za machinace zaplatil 598 milionů.“*

Citované skutkové tvrzení je v kontextu celé části článku nazvané „NEJvětší finanční škoda“ zavádějící a vyvolává dojem, že v příčinné souvislosti s jednáním, pro něž je žadatel v rámci uvedené trestní kauzy trestně stíhán, došlo k zastavení dotací z Evropské unie do Ústeckého kraje a dále že v důsledku tohoto došlo i k vyměření tzv. korekce, kterou je Ústecký kraj povinen uhradit. Pokud se jedná o vyměření tzv. korekce, uvádí žadatel následující. Evropská komise se dohodla s příslušnými orgány České republiky na provedení auditu čerpání dotací, a to v důsledku nedostatků zjištěných v řídicích, kontrolních a auditních systémech ROP Severozápad. Následně byl Evropskou komisí proveden kontrolní audit, na jehož základě měla být posouzena spolehlivost práce českých orgánů. Kontrolní audit Evropské komise byl proveden u 12 náhodně vybraných projektů. V této souvislosti je nutno uvést, že ani jeden z těchto projektů žádným způsobem nesouvisel s osobou žadatele. Z pohledu žadatele je tedy zcela nepřípustné, aby jeho trestní stíhání bylo dáváno do souvislosti s vyměřením tzv. korekce ze strany Evropské komise, neboť mezi tvrzeným jednáním žadatele, pro něž je proti němu vedeno trestní stíhání a vyměřenou korekcí není příčinná souvislost, když žádný z projektů uvedených v obžalobě ve vztahu k žadateli nebyl mezi 12 projekty kontrolovanými v rámci kontrolního auditu provedeného Evropskou komisí.

Jak vyplývá ze všech shora uvedených skutečností, je dle názoru žadatele **zcela nepochybné, že citovaná nepravdivá a zavádějící skutková tvrzení uveřejněná v části článku nazvané „NEJvětší finanční škoda“ se dotýkají cti a důstojnosti žadatele**, a to ze shora uvedených důvodů.

Zařazení informací o trestním stíhání Ing. Pavla Koudu mezi již pravomocně ukončené případy trestního stíhání (s výjimkou jednoho, kterým je případ zdravotní sestry z Rumburka Věry Marešové) porušuje základní zásadu trestního procesu a i základní lidské právo Ing. Pavla Koudu garantované Listinou základních práv a svobod, a sice presumpci neviny. To navíc podpořeno i tím, že článek je doprovázen fotografiemi osob, jichž se týká a které byly pravomocně uznány vinnými ze spáchání uvedených trestných činů, což opět vyvolává dojem, že je nepochybné, že žadatel spáchal trestný čin, pro nějž je proti němu vedeno trestní stíhání.

III.

S ohledem na všechny shora uvedené skutečnosti požaduje žadatel, aby v souladu s ustanovením § 10 odst. 1 zákona č. 46/2000 Sb., v platném znění, vydavatel za podmínek stanovených platnou právní úpravou zveřejnil jeho **odpověď** v tomto znění:

ODPOVĚĎ Ing. Pavla Koudu

Dne 25.9.2015 byl na straně 14 deníku Mladá fronta DNES v rámci vydání pro region Severní Čechy uveřejněn článek s názvem „NEJvětší kriminální případy v kraji“, v němž je obsažena část uvozená nadpisem „NEJvětší finanční škoda“. V této části jsou podávány informace o trestní kauze, v jejímž rámci je trestně stíhán i Ing. Pavel Kouda. Informace uvedené v této části zmiňovaného článku jsou nepravdivé, neúplné, nepřesné a zavádějící.

Zcela nepravdivá jsou skutková tvrzení vztahovaná k osobě Ing. Pavla Koudu, a sice konstatování o „NEJvětší finanční škodě“, resp. o tom, že „Údajná škoda je obrovská“. Jak vyplynulo z dosavadního průběhu hlavního líčení v předmětné trestní věci, jednáním Ing. Pavla Koudu popsaným v obžalobě nebyla způsobena žádná skutečná finanční škoda ve smyslu platné právní úpravy. Uvedené ostatně jednoznačně stvrdil i dozorující státní zástupce Mgr. Vladimír Jan, a to v rámci hlavního líčení konaného dne 9.9.2015.

Zavádějící a zkreslující v kontextu zbytku textu je skutkové tvrzení, že „Evropská komise na čas zastavila přísun peněz do Ústeckého kraje a nařídila, aby kraj naopak za machinace zaplatil 598 milionů“. Citované skutkové tvrzení vyvolává dojem, že k zastavení tzv. evropských peněz došlo v souvislosti s trestním řízením proti Ing. Pavlu Koudovi. Ve skutečnosti je korekce důsledkem kontrolního auditu Evropské komise - realizovaného u dvanácti náhodně vybraných projektů. Mezi tvrzeným jednáním Ing. Pavla Koudu, pro něž je proti němu vedeno trestní stíhání, a vyměřenou korekcí však není žádná souvislost, když žádný z projektů uvedených v obžalobě ve vztahu k Ing. Pavlu Koudovi nebyl mezi dvanácti kontrolovanými projekty. Jinými slovy zastavení tzv. evropských peněz nikterak nesouvisí s probíhajícím trestním řízením.

Ing. Pavel Kouda